

MESSAGE FROM THE SECRETARY

ആൾക്കൂട്ടത്തിൽ തനിയെ.....

ഇത്തരം ഒരു സാഹചര്യത്തിലൂടെ കടന്നു പോകുന്നവരുടെ അവസ്ഥ നാൾക്കുനാൾ വർദ്ധിച്ചു വരികയാണ്. സന്തം അസ്തിത്വത്തിന്റെ കാണാമറയത്തെയ് ഉൾവലിയുവാനുള്ള അഭിവാഞ്ജ രീതികൾ കൂടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇത് അത്തരം വ്യക്തിത്വങ്ങളേയും സമൂഹത്തേയും അപകടകരമായ അവസ്ഥയിലേയ്ക്ക് കൊണ്ടെത്തിച്ചുകൊടുക്കുകയല്ല.

വ്യക്തി എന്ന നിലയിൽ പലപ്പോഴും നമ്മുടെ ജോലി സ്ഥലത്തും ഇടവകയിലും ക്ലബ്ബുകളിലും സാമൂഹ്യ പ്രവർത്തന സംഘടനകളിലും ഒക്കെ നാം ഒരു വലിയ ജന മദ്ധ്യത്തിലാണ്. പക്ഷേ, ചിലപ്പോഴെങ്കിലും നാം ഏകനാണ്, ഏകയാണ് എന്ന് തോന്നാറില്ലേ? ഈ അവസ്ഥയ്ക്ക് നാം കൂടി ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സമൂഹവും ഒരുപോലെ കാരണക്കാരാണ്. ഈ അവസ്ഥ മാറ്റിയെടുക്കേണ്ടതിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വത്തിൽ നിന്നും നമുക്ക് ഒഴിഞ്ഞു മാറി നിൽക്കുവാൻ കഴിയുമോ? ഇല്ല... എന്നാണ് ദൈവവചനം നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്. ദൈവിക കൂട്ടായ്മയുടേയും, സന്നേഹത്തിന്റേയും, സഹോദര്യത്തിന്റേയും മഹത്വം വിളിച്ചോതുന്ന അനേകം വാക്യങ്ങൾ നമുക്ക് ദൈവസ്മൃതികളിൽ കാണുവാൻ കഴിയും.

നമ്മൾ ആരാധനയിൽ പങ്കെടുക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ഇടത്തോ വലത്തോ ഉള്ളവർ നമുക്ക് അപരിചിതർ ആണെങ്കിൽ നമുക്ക് അവരോട് ഒന്ന് കൂട്ടായ്മ പങ്കുവെക്കാനും, പിന്നെ കാണുമ്പോൾ ഒരു ചെറു പുഞ്ചിരി സമ്മാനിക്കാനും, ആ സൗഹൃദം ഒന്ന് പുതുക്കാനും നമ്മൾ സ്ഥിരമായി ഇരിക്കുന്ന ഇരിപ്പിടങ്ങളിൽ നിന്നും മാറി, പുതിയ സൗഹൃദങ്ങൾ തേടാനും അങ്ങനെ നാം ചെറുപ്പമോ പള്ളിയിലേയ്ക്ക് നാം വരുന്നതിന്റെ അർത്ഥവും വ്യാപ്തിയും വർദ്ധിക്കും. അത്തരം പുതിയ സൗഹൃദങ്ങൾ നമുക്ക് ഒരു പുതിയ സന്തോഷത്തെ സമ്മാനിക്കും. നാം ആദ്യമായി ഈ മരുപ്രദേശത്തു എത്തി ചേർന്നപ്പോൾ ഇത്തരം സൗഹൃദങ്ങൾ നാം പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നില്ലേ? അതേ, ആ പ്രതീക്ഷ മറ്റുള്ളവരിലൂടെ നമുക്ക് സാധ്യമായെങ്കിൽ, അവ തിരിച്ചു നൽകുവാൻ നാം ശ്രമിക്കേണ്ടതല്ലേ?

നമ്മുടെ ഇടവകയിലേയ്ക്ക് കടന്നു വരുന്ന ഓരോ വ്യക്തിയും ഒരു അപരിചിതനായി മടങ്ങി പോകാതിരിക്കുവാൻ വരും ദിവസങ്ങളിൽ നമുക്കേവർക്കും ശ്രമിക്കാനും എന്ന് അഭ്യർത്ഥനയോടെ

സ്പ്രൈറ്റ്

ജോസ് ലൂക്കോസ് (നെല്ലിവിള)